

fyg og fengeliggende, men at hans Hænder vare faaledes tilbundne, at han ikke kunde skrive. Dette var Marsagen til, at han dengang hverken kunde reise med eller skrive. Han vedblev at modtage den samme Gage, som for Baabenstilstanden (Hør!) udbetaltes af Dyrørregjeringen, indtil han modtog sin Afsted af Krigsbestyrelsen i Holsteen, hvilket tydede paa, at han af bemeldte Krigsbestyrelse, blot fordi han var tilstede, blev betragtet som staaende i den holsteenske Hær, skøndt han ikke havde gjort nogen som helst Tjeneste i Holsteen. Major Kosfoed protesterede imidlertid viedliffeligt mod, at han nogenstunde havde staaet i Dyrørernes Tjeneste, og ophørte derefter at modtage noget som helst Beløb i Holsteen, hvorimod han, saasnart Sygdommen var tilende, strax reiste hertil. Disse ere de eneste om ham oplyste Facta, og deri synes mig ikke at indeholdes Bedøits for nogen saadan af ham udvilst Mislighed, at han med Rette kunde afskediges uden Pension. Han er afskediget efter Indstilling af Krigsbestyrelsen, og da Kongen efter Grundloven er berettiget til at afskedige Embedsmand, og disse, naar ikke særligt bestemte Grunde tale herimod, ere berettigede til Pension efter Pensionsloven, samt da det, efter hvad jeg har oplyst, ikke kan antages, at han har gjort sig skyldig i saadanne Misligheder, som gjøre § 6 i Pensionsloven anvendelig, maa det vistnok ansees fuldkomment berettiget, at han har faaet sin Pension bestemt efter de almindelige Regler.

Schmann: Jeg vilde blot, uden for Diebliffet at gaae videre ind paa Sagen selv, udbede mig en Dplysning af den høitærede Krigsminister, nemlig om Major Kosfoed, efter at han ved Krigsretsdommen var befunden uskyldig, — dersom det ellers kan kaldes uskyldigt, at han under Insurrectionen vedblivende

har havt Ophold i Holsteen — har været anerkjendt fuldstændigt som dansk Officeer og har oppebaaret den ham efter hans Charge tilkommende Gage i Livsrummet inden hans Afstedigelse?

Krigsministeren: Jeg skal hertil svare for det Første, at der ikke eksisterer nogen Krigsretssdom over Majoren, da Sagen ikke har været optagen til døms, men Generalauditeuren kun om ham har afgivet sin Betænkning og Krigsministeriet først derefter taget sin Bestemmelse. Hvad det andet Punkt angaaer, kan jeg for Diebliffet ikke tilfredsstillende besvare det. Saavidt mig bekjendt, har Majoren en Tid lang været sat paa halv Gage; men, hvorlænge det har været, ved jeg ikke, men haaber imidlertid strax bestemt at kunne oplyse det.

Finantsministeren: Naar jeg skal slutte fra de forskjellige Ytringer, som i Parenthes ere faldne under de tidligere Foredrag, maa jeg antage, at der i Thinget er overmaade stor Stemning for at hense til Begrebet „mislig Embedsførelse“, hvad der dog egentlig ikke henhører under hiint Begreb. Jeg skal i den Anledning bemærke, at man maa vistnok være meget værsom med at anvende § 6 i Pensionsloven; thi der hører Meget til at skulle fremkomme med et særegt Lovforslag for en enkelt Embedsmands Vedkommende i Henhold til en Lovparagraf, der udtrykkeligt forudsætter saadanne Misligheder i Vedkommendes Embedsførelse, „der svække den for hans Stilling nødvendige Agtelse og Tillid“. Jeg troer virkelig, at der er Jøie til i saadanne Tilfælde, hvor det ingentunde kan ansees ligvid, at de ligestrem henhøre under Paragraphen, hellere at vælge den Fremgangsmaade, at bestemme Pensionen efter de almindelige Regler end i Henhold til Pensionslovens § 6.